

mangel på toiletbesøg? Det har været refereret her i Folketingssalen før, og jeg har forsket lidt i, om det kunne have sin rigtighed, og har ikke kunnet få hr. Ole Vagn Christensens oplysninger bekræftet.

Og så er det jo i øvrigt sådan, at SiD, der har etableret blokaderne i sin tid, næsten ikke har medlemmer på de to virksomheder. I sådanne situationer er det urimeligt med en faglig blokade. En sådan blokade er skadelig ikke kun for virksomheden, men også for medarbejderne, for det lokale samfund, som kan være afhængig af en sådan virksomhed, og netop derfor er der baggrund for at gå positivt ind og støtte forslaget her.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Knud Erik Kirkegaard kom med en række udtalelser. Den første var: Ikke for at beskadige den danske model – det var ikke derfor, man havde fremsat forslaget.

Den næste udtalelse var omkring strejkeretten, og hr. Knud Erik Kirkegaard var helt enig i, at det var en ret, man havde lov til at have.

Og så kom han med en opfordring til, at man viste respekt.

Det er svært, sagt til hr. Knud Erik Kirkegaard, at vise respekt, når det, der i virkeligheden er formålet, er at lovgive om, at man skal have retten til at fratage et mindretal den strejkeret, som hr. Knud Erik Kirkegaard selv så rigtigt gik ind for, for konsekvensen af det her forslag vil jo være, at et mindretal ikke har ret til at etablere strejker og blokader og den slags ting.

(Kort bemærkning).

Lone Yalcinkaya (CD):

Jeg bemærkede, at der her under hr. Knud Erik Kirkegaards sidste tale blev sagt, at CD støttede forslaget, og det gør mig ked af at høre, at man ikke har forstået det, jeg har sagt her fra talerstolen. Forslaget vækker ikke sympati hos CD, og det er næsten ensbetydende med, at vi desværre ikke støtter dette forslag.

(Kort bemærkning).

Lone Saaby Johansen (RV):

Jeg skal i samme åndedrag rette en lille misforståelse. Jeg skal også understrege, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte forslaget, da vi mener, det vil være et indgreb i aftaleprincippet.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Først til hr. Ole Vagn Christensen: Jeg blev en lille smule konfus over hr. Ole Vagn Christensens indlæg, for jeg mener ikke, at der i forslaget her er noget indgreb over for strejkeretten overhovedet. Hvis hr. Ole Vagn Christensen har fundet det i forslaget, vil jeg gerne gøres opmærksom på det. I nogle ganske specielle tilfælde, nemlig dér, hvor man kun har det formål at opnå monopol, er der et indgreb imod blokaderetten. Det er det, forslaget handler om.

Og så skal jeg sige både til CD's ordfører og til Det Radikale Venstres ordfører, at hvis jeg kom til at udtrykke mig på en sådan måde, at jeg havde den opfattelse, at de to partier ville støtte forslaget, så beklager jeg dybt. Men jeg tror, når man vil få lejlighed til at læse referatet af det, jeg har sagt, at man vil se, at det ikke var det, jeg gav udtryk for.

Jeg sagde oven i købet, at de to partier ikke havde til hensigt i den nuværende situation at støtte forslaget her, men alligevel fornemmede jeg – nu er det jo to meget dygtige ordførere, to unge ordførere, som har fremtiden for sig – en holdning bag de to indlæg, som gav mig det indtryk, at man godt var klar over, at der indimellem skete ting på det danske arbejdsmarked, som det kan være overordentlig svært at forsvare.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

At hr. Knud Erik Kirkegaard ikke forstod, det har jeg i hvert fald fået en helt klar opfattelse af, for det bærer forslaget også præg af: at man forstår ikke, hvad det er, man sådan set er i gang med at sætte i søen.

For hr. Knud Erik Kirkegaard har jo stået her gang på gang og sagt, at et mindretal på en virksomhed ikke skal have lov til at bestemme over et flertal, og i alle de bemærkninger, der står heri, står der, at når der indgås overenskomst af et flertal på en virksomhed mellem Kristelig Arbejdsgiverforening og Kristelig Fagforening, hedder det sig – og det håber jeg at hr. Knud Erik Kirkegaard ved at disse to organisationer er enige om – at de ikke må etablere strejker over for hinanden. Det hænger sammen med, at de om søndagen kunne risikere at sidde sammen i kirken, og så kan de jo ikke være i konflikt med hinanden. Det har hr. Ole M. Nielsen belært mig om, at det er sådan, at det system er opstået.